

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYMEGYE FÜGGETLEN POLITIKAI LAPJA.

Az „Udvarhelymegyei Jegyzői-Egylet” hivatalos közlönye.
Előfizetési árak:
egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fl. — Tanítóknak egész évre 6 korona

Felolvasó szerkesztő: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. Megjelen hetenként egyszer, 6—8 oldalon vasárnap
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

1910.

Székelyudvarhely, decz. 31.

Rózsaszínű szemüveget adjatok és gyermeteg kedélyt és hívő lelket annak, a ki bele akar nézni az eljövendő esztendőbe, hogy előre megfesse a képét. A keze legyen lágy, a színei legyenek tompák és széles ablakon ragyogjon be hozzá a téli napsugár, hogy világosság és derű is kerüljön a komornak és sötétnek ígérkező képre. Mert a mit lát a jövőben kutató szem, Kasszandrának való látvány az: szomorú folytatása egy szomorú kezdetnek, a visszaesés, a pusztulás, a bécsi reakció képe.

Nem jóslás mestersége az, a mit itt üzni akarunk. A jövőmondás nem kenyerünk De ahhoz nem kell semmiféle ördögösség, hogy a bekövetkezendő események közül meglássuk azokat, a mik szükségszerű és természetes folytatásai az előzőknek, a mik már itt vannak szinte a szemünk előtt és miket nagy léptekkel látunk közeledni a jövő ködös homályából.

Milyen esztendő lesz tehát az eljövendő?

Adja az ég és tegye a gondviselés, hogy semmi váratlan csapás ne érje ezt az országot és népét. A földje meg ne induljon, a vizei ne áradjanak túl a partjaikon, betegség ne pusztítsa, kórság ne gyötörje. Buzája teremjen bőven, tőkék hajoljanak meg a fürtök terhe alatt, vadban az erdei, halban a vizei bőségesek legyenek. Az ifjúságban viruljon és erősödjék, az anyák ép és szép gyermekeket szüljenek. Külső el-

lenség ne zavarja a népet, s férfiai erők legyenek és vidámak, tele dologra való kedvvel, takarékosságra való hajlandósággal, kevéssel való megelégedéssel.

Adja az ég és tegye a gondviselés, hogy úgy legyen! Ugy-e többet kívánni nem lehet egy lélegzet alatt?

S mégis, mégis, ha valóra válik is minden kívánságunk, aggódoó félelemmel nézünk a közel jövőnkbe.

Kezdjük a politikában. Ugy-e, nyilván olyatén képpen folytatódik, a hogy megindult? Tehát továbbra is a Bécsből eredő álnokságok, ferdtések, hazugságok politikája lesz ur az országban. Továbbra is terheket raknak terhekre, s a nézők szemét közjogi vívmányok csillogtatásával fogják elvakítani. A reakció megint beöltözik a liberáliszmus köntösébe, s míg jobb kezét áldólag teszi a fejedre, baljával legfőbb részedet kutatja, hogy oda döfje a kését. Uralkodni fog tovább, ha csak a szemek ki nem nyílnak, a bécsi kenguru-politika, a mely kegyeket és javakat osztogat érdemtelenségek és téletlenségben hagyja az erőt és tudást.

Programot kaptok, jó magyarok, a jövő esztendőben is. És perspektívát, ragyogó perspektívát.

A tisztviselő pedig nyomorog tovább, az iskola a nemzetiségek kezében marad. A gazdaság pangani fog, mert nem lesz munkakéz, a szocializmus pedig diadalmasan terjed, mert rabszolgamód igába hajtják az embereket.

Kereskedelem, ipar, vajjon mi lesz veletek? A megkezdett kórság rágódni fog tovább. Ma sincs jóformán kereskedő, vállalkozó, iparos, gyáros, a ki ablakba merné tenni a mérlegét. Hitel nincs, munka nincs, vállalkozó kedv nincs, pénz nincs. Vajjon lesz-e a semmiből? Vajjon lesz-e pénz, vállalkozó kedv, forgalom, kivitel, csak azért, mert minden megrendült és fölemelték a kvótát?

A nép, az istenadta nép tavaly kivándorolt, mert itton nem tudott megélni, télre pedig hazajött, mert odakünn sem birta a nyomorgást. Mi lesz az idén vele? Elmenni nem mer, mert az ígéretek országában se tudott boldogulni. S itthon maradni nem tud, mert a hol a kevésnek nem volt meg a mindennapi kenyere, hogyan legyen meg a soknak? A legirtózatosabb állapot a tehetetlenség. Mi lesz belőle, a ki elmenni kényszerül, de nem tud, maradni vágy, de nem lehet?

Vajjon a mi megöl bennünket és sorvaszt: enyhül-e a drágaság? Aligha. Sőt, ha rémlátónak akarnék tetszeni, azt mondanám, növekedni fog. Miért is csökkenne, holott a drágaság a legnagyobb fogyasztó, a mely önmagából táplálkozik. Megeszi a készletet, fogyasztja az erőket, senyveszti a munkaképességet, gyarapítja a szükségleteket. Mindmegannyi újabb erőssége és táplálója a további drágaságnak.

De legalább békesség lesz, a nyomorúság csöndje. Szegény magyarom de kevés a kilátás rá. Hiszen a te gyöngüléted az ellenségeid ereje, a te megriadásod az ő bátorságuk. Ki emlékszik,

Az erdőben.

— Zola Emiltől. —

Francziából: *Ferencz Tivadar.*

Sokszor és mindig örömmel gondolok azokra a kirándulásokra, amelyeket mi, Pál barátom és én, husz évvel ezelőtt megtettünk a varriéresi erdőbe. Barátom festő, én pedig akkor csak szegény könyvkereskedő voltam, akit senki se ismert. Abban az időben — husz éves voltam — költeményeket írtam, amelyek ma egy rejtett ládában jól megőrizve, alusszák örökalmukat. Falun növekedve, friss levegőhöz és mozgáshoz szoktatva, majdnem kétségbe estem, hogy az üzlet négy fala között kellett életemet eltöltenem és a szabad természet iránti szenvedélyem napról-napra fokozódva, türelmetlenül vártam a vasárnapra, mint a szabadság napjára és már hétfőtől kezdve epedtem utána.

Ezelőtt Aix-ben, ott minden nap órákon át bejárhattuk a környék összes virányát, szükség esetén a szabad ég alatt alhattunk, — de itt Párisban, ez nem volt lehetséges: a kényelmetlen hivatalos idő pontos hazamenetelt követelt. Csak a vasárnap volt a miénk és mi mindig a legelső vonatra felszálltunk, hogy megnél előbb künn leheassunk — a szabad természetben.

2.

Kimondhatlanul jól éreztük magunkat, midőn a vonat végre megindult.

Pál barátom magával vitte rajzappáját, én csak egy könyvet tettem a táskámba. A vonat eleinte a kellemetlen szagú folyócska mentében haladt, amely magával vitte a szomszédos timártelepek vörös színű piszkos vizét. Azután Montrouge kietlen lapályán átrobogott, ahol csak a szélmalomok óriási kerékei mutatkoznak és más mint pusztaság nem látható. Végre egy zöldelő domb tűnt fel, amelynek alján nyárfáktól félig eltakarva terül el Bicetre nevű kis falu.

És mi a nyitott ablak mellett álltunk, kihajoltunk és tele tudóval beszivtunk a fű és talaj kellemes, üdítő levegőjét.

Ez az üdítő levegő voltunk mindent elfelejtett. Párisz mögöttünk volt és előttünk a szabad természet, amely után a hétnek hat hosszú napján át epedtünk.

Fontenay-aux Rosesben kiszálltunk. Ott egy pompás faszor van. De nemsokára a mező felé tartottunk és végre egy keskeny gyalogútványra bukkantunk, amely a patak mentén továbbnyitott.

Fenséges látvány tárult fel szemünk előtt: jobbra-balra viruló virágtáblák, loginkább rózsák. Az egész környéket kertészek lakják, akik a legszebb virágokat ültetnek és ezen a vidéken úgy nő az ibolya és rózsza, mint máshol a gabona. Bóditó illatár veszi körül az embert és mindenhol asszonyokat és leányokat lehet látni, akik az illatos aratással vannak elfoglalva; kocsis számra viszik Páriszba a rózsát, ibolyát, szegfűvet és más virágokat.

Végre nyolcz óra körül eljutottunk Sens anyóka korcsmájához. Azt gondolom, hogy a jószívű asszony már jobbra szenderült.

Ennek a korcsmának, amely Fontenay-aux-Roses és Robinson közt volt, megvan a saját története. Az új realiztikus iskolának néhány festője, 1845. körül felfedezte és divatba hozta; Courbert játszotta ott egyideig a főszerepet és az a hír terjedt el, hogy az ajtó feletti nagy korcsmai czégér, amely egész rakás húsfelet, baromfit és főzeléket ábrázol, részben ecsetjének műve volt. De bárhogy is legyen, ez nagyon kellemes hely volt. Terebélyes fa alatt ült ott az ember teritetlen asztal mellett, a savanykás bort agyagkancsóban szolgálták ki és csak itt volt kapható a pártját ritkító nyulpecsenye.

A kora reggeli órában, amikor megérkeztünk, még nem mutatkozott vendég, mi egyedül voltunk. De azért nagy sürgés-forgás volt, a cselédség nagyban dolgozott: tisztogatta a főzeléket, tyukot kopasztott és lenyuzta a nyul bőrét; caupa előkészület az ebédre.

Letelepedtünk egy az esőtől megbarnult asztalhoz és kitűnő étvággyal elfogyasztottuk reggelinket. Itt az árnyékban, a lombos fa alatt még hűvös volt, de mi oly boldognak éreztük magunkat, hogy megszabadultunk a nagy várostól, annak szűk falától, hogy semmiféle hatalomnak sem sikerült volna bennünket a korcsmából kivívni.

Oh! mily jóízű volt reggel a friss tojás, a tavasznak ezen szép vasárnapján!

Mikor a reggeli után utra indultunk, már erősen tüzelt a nap és gyors lépésben mentünk, hogy megnél előbb az erdőbe jussunk.

Hogy Aunayba meheassunk, rengeteg kiterjedésű szamoczfölden kellett áthaladnunk, mert a szamoczat éppen akkor mennyiségben ültetik, mint a különféle virágot és a városba szállítják. Itt, faluhelyen font számra árulják ezt a gyümölcsöt és vasárnap este nagyon sok család jön a környékből, nagy tálat hozva magával, amelyet a nagy, illatos, vörpíros bogóval telerakat. Azután a mező szélén letelepednek az emberek és akkora étvágyal elfogyasszák a szamoczat, hogy majd belebetegednek.

Kilencz óra felé Aunayba jutottunk, néhány kis házból álló falucskába. Itt kezdődik a híres Farkasvölgy, a „La vallée aux Loups”, amely Chateaubriand látogatásának köszöni hírnevét. Most az ut kanyarodik és valódi pusztaság terül el szemünk előtt; mintha valami kőbányába jutottunk volna, jobbról és balról meredek kőhalmok emelkednek, míg maga az utat finom sárgás kőpor borítja, úgy hogy az ember mélyen gázol benne, akárcsak a tengerparton. De a hasadék nemsokára szélesebb alakot öltött, sziklatömbök mutatkoztak a f csoport között és előttünk elterült — a nagy erdő. Itt a szűk völgy kijáratánál van Chateaubriand egykori birtoka, egy csodálatraméltó ház regényes kivitelben: a gózlésű tornyocskák és erkélyek számtalan iv alaku ablakkal úgy látszik csak későbbben került oda és beillesztetett.

Az ut azalatt mindig meredekebb lesz és vadregényesebb és mély sziklahasadékok között kanyarodik. Magasan nyuló sziklák között törpe fenyőfák nőnek. A nap legforróbb sugarát lenveli és nyáron az ember azt hiszi, hogy Provencenak egyik zugában van.

Végre feljöttünk a tetőre, széles látóhatár tárul el szemünk előtt és ott a legszélső végén látható a verriéresi erdő sötét korvona.

Hogyha, az erdő elérésére, a hegyorom szélén haladunk, akkor lábunk alatt terül el az egész biévrei völgy és azután végnélkülinek látszó halomcsa-

őreg ember, oly időkre, a mikor a nemzetiségek úgy elhatalmasodtak ebben a hazában, mint éppen most. Oláhok, tótok diktálnak nekünk, horvát nyelven szabják a törvényt. A csöndes sváboknak, a legfélénkebb fajtának is megjött a hangja, s akárhová nézünk, ökölbe szorított kezek fenyegetnek vagy fűgét mutatva gunyolnak.

És a szomszéd Ausztria kaczag rajtunk, a messzi külföld pedig lenéz és megvet. Seholy egy barát. Senki sincs jószívvel irántunk. És nem tudunk erősek lenni, hogy megtoroljuk a bántást, s nem tudunk gyengék lenni, hogy kikönyörögjük a szeretetet.

Talán vége van a szomoru képnek? Dehogyan. Még egy-két lapdacsot gyurnak a számunkra a nyomorúságok patikájában. Új hajók kellenek a tengerésznek, ágyuk a tüzereknek, magasabb fizetés a tiszturaknak. Mindez magasabb kvóta mellett. És fölöttük még ott repked az ujonczemelés ölyve. Meglásd, magyarom, az is le csap a májadra.

1910.

Be szomoru esztendőre virradtunk.

A ki imádkozni akar, imádkozzék. Erőért imádkozzék. Erő kell a magyarnak, hogy elviselhesse a fenyegető csapásokat. Vagy még nagyobb erő, hogy elháríthassa.

KRÓNIKAS JEGYZETEK.

Székelyudvarhely, decz. 31.

Boldog új esztendőt!

Minden új esztendő: rejtelem. A magában álló emberek is, akármielyen egyszerűek a körülményei, nehéz elképzelni, hogy mi végre állhat új esztendő idején az utjában. Csak erős akaratú emberek tudják előre látni, hogy amit az akaratuk megbír, az mind az akaratuk szerint is fog történni. Vészegény

port, amely mennél távolabban mutatkozik, annál kékebb színt ölt és végre a legszélsőbb látóhatáron szürke egyhangúságra vész el.

Itt ott egy-egy falu mutatkozik, vagy egy fasztrunk fel, szépen megművelt és tagosult mezővel, amely a sárga és zöld színek minden árnyalatában kibontakozik, akár csak egy bohócznak tarka öltözete. Egyes részekre fehér pontok kiemelkednek. — ezek a szétzört majorok, amelyeknek fehérré meszelt falai messzire ragyognak a napfényben.

Seholsem éreztem akkora mértékben a távolság hatalmas benyomását.

3.

Ámbár a verrieresi erdő nem igen kiterjedt, mégis mikor legelőszőr itt megfordultunk, eltévedtünk. Emlékszem, amidőn egyszer, az ut megrövidítésére, az a gondolatunk támadt, hogy egyenesen átmegyünk az erdőn. De nemsokára akkora sűrűségben találtuk magunkat, hogy csak nagy megerőltetéssel tudtuk magunknak utat csinálni és két órán át keresztül kasul mentünk, míg egy kijáróhoz jutottunk.

Pál barátom a kis törpét akarta utánozni és felmászott egy fára, hogy körültekintessen, de csak a lábát horzsolta véresre és mást nem látott mint a fák sudarának zöld tengerét, a melyet a szél gyengéden ringatott és amely mint egy nagy hullám eltűnt a távolságban.

Nem ismerem ennél szebb erdőt. A szűk ösvényt buja, füvös borítja. Az ember azt hiszi, hogy bársonyszőnyegen jár. Ezek az erdei utak gyönyörű természetes köröndökhöz vezetnek, amelyek zöldesintű termekhez hasonlítanak; magas törzsű fák, akár csak oszlopok, körös-körül kimagaslanak és sűrű lombkupolát alkotnak. Emelkedett hangulatban barágot ott az ember, mint egy templomnak hajójában. De leginkább szerettem a kis ösvényeket, amelyek a sűrűségben vezetnek és ahonnan csak nagy távolságban pillanthatunk meg egy világos pontot — a napot. Más utak majdnem vég nélkül kanyarodnak a zöldes fényben. Azután pompás tisztások voltak az erdőben; nyulánk nyírfák igézően állottak itt, akár csak szép asszonyok, — az erdei rét két oldalán pedig fenséges tölgyfák körülövezték e látványt.

Számos lejtő volt, amely tele volt szamoczbimbóval és fehér ibolyával, lombok alatt elrejtett vermek, ahol nyáki gázolhattunk buja növényzetben, meredek — fakkal beültetett lejtőkkel — oly látvány tárult szemünk előtt, mintha a fák kivándorolnának az erdőből, mintha a lejtőn lefelé haladnának, mintha az óriások seregének előcsapatja megindult volna.

Ennek a bűvös-bájós erdő szemképrázoló rej-

lelkek üresen bámulnak a jövődőbe. Mások akaratába kapaszkodók csüggedéseinek és reménynek szélsőségei között hányódnak, gondolkozván az ismeretlen idők elkövetkezésén. Csak az erős tudhat igazán remélni boldog új esztendőt.

Bár így tudva remélni a mi nemzetünk is. A mult esztendő siralmas huzavonáin keresztül ez a nemzet már-már elveszítette az életkedvét. Nem tudott magára ismerni, hogy az ő erejétől is függhet az ő élete. Csak az utóbbi időkben tudta kivívni a parlament, hogy ennek a gondolat és bátorság nélküli életnek eszmét gyujtott, czélokot jelölt ki, s határozott irány felé terelte oda mindenki figyelmét. Itt a mi vidéki csöndességünkben talán már a mult év eleje óta hirdették, hogy a nemzetnek gazdasági egyénisége tisztázására kell törekednie, mert nagy világáramlatok ideje következik, amiben egy nemzet se állhat meg önálló egyéniség nélkül. Jölesik megállapítanunk, hogy a parlament legutóbb felhangzott irányító szava is ez értelemben hangzott el, s a nemzetet az önálló gazdasági élet követelésére sarkalta.

Szociális átalakulások folynak mindenütt. Ha külön magyar gazdasági életet nem teremtünk mi hamar, akkor az idegen gazdasági érdekek sferájában társadalmunk is idegennek leköttöjtje lesz. Idegen eszmények, más nemzetek uralmi céljai fognak lenyűgözni, mert az ő gazdasági érdekeik sorából nem tudunk idejéig kiválni. És hiába telik tovább ez az idő, mert az idő telésével közömbösödni fog a társadalom is és gazdasági kényelmét mind nehezebben áldozza föl a nemzeti egyéniség kivívásáért. Hiszen a gazdasági önállóságért most folyó küzdelemben is sok nyoma volt nálunk ennek a kényelemszeretetnek.

Ílát mi mégis csak azt mondjuk, hogy a szegénység szenvedelmével folytatni kell tovább az önállóságért való küzdelmet. Most jön éppen a hire, hogy a függetlenségi pártnak ezt a küzdő akaratát nem fogadták el a bécsi burgnak. Megnövesztheti ez a függetlenségi párt elleneseinek hatalmi ábrándjait, de nem ronthatja meg a mi reményünket. A mi reményünk pedig az, hogy bárki kísérletezhetik, bármiféle kormányzati programmal, mégse tud se az uralkodó, se a magyar nemzet számára boldog új esztendőket szerezni. De boldog új esztendő lesz úgy, ha minden pletykán, intrikán, hatalmon fölfülözve

tekjéből, különösen egy hely volt, amely bennünket magához vonzott. Egy napon, amikor messze eltévedtünk az utól, akkor véletlenül felfedeztük ezt a helyet. Fák és bokrok között, egy kis zöld tóra bukkantunk. Nászálok nőttek ott, zöld moszatok uszkáltak a csöndes, sötét víz felületén és fölötté a fák lombja zöld tetőt alkotott. Azonnal elkereszteltük „zöld tónak”, később pedig megtudtuk, hogy már van neve és Chalots tónak hívják. De mi mindig csak „zöld tónak” neveztük és joggal viselhette ezt a nevet. El sem képzelhetjük magunknak a zöld színnek azt a sok árnyalatát, mint a mennyit ott látnunk a legzsengőbb, legvilágosabb színtől, oly füvös és oly zsenge mint egy csipkeszövet, egészen a fekete, a tömegben nyilvánuló zöld szinig. Egy fűzfa, zöld tündérbájával, állott egy nyárfa mellett, amelynek rezgő levei, mint valami hamueső lehullani látszottak. És mindenhol, de mindenhol indák, folyondárok és más kuszonóvények. Ezek a fák sudaráig felkuszak, az ágak körül fonódtak és azután ismét leereszkedtek vagy pedig az egész visszatükröződő tó csöndes felületén, tisztán és világosan visszacsugározza a tájképet.

Siri csend mindenhol, semmi nesz, még egy röpdős bogárnak szárnya sem zavarta meg a tónak álmát, — simán és tükröződőve terült el ott, mintha aczélból lenne. És körös-körül mély nyugalom, szent béke.

Dianára kell gondolnunk, a ki nagyon szerette hófehér lábát ilyen elrejtett patakban áztatni, vagy vizitündérekre, akik holdvilágban táncolnak és eltévedt lovagokat megbabonáznak, elcsábítanak.

A fák között, a sűrű lombzatban, néma bűvös-bájós varázs honolt, a mely mintha a mozdulatlan, ezüstszínű víztükrökből felemelkednék, hogy azután az ágakról és bokrokról leszálljon és hogy édes álomba ringassa az embert.

A „zöld tó” lett végre kirándulásunknak végcélja. A költő és festő ezer tárgyra akadhat itteni szerették ezt a lombsuttogó helyet és vasárnapunkat a kedves zöld tó körül elterülő és pázsiton töltöttük el. Pál barátom egy tanulmányt kezdett festeni: előtérben a víz magasán uszó fűszálakkal, mögötte a fák, amelyek mint valami színházi kuliszák hátráltak és galyakkal valamint ágakkal mindkét oldalon függönyt képeztek.

Ott feküdtem a puha fűvön mellettem egy könyv, de sohasem olvastam: két karomat fejem alá tartva, feltekintettem a zöld levélégbe, amely nesztelenül mozgott és apró nyílason át, itt-ott, a mosolygó kék ég betekintetett. A nap sugara mint aranycsepp keresztül hatolt a sűrű lombzaton, a pázsiton fényes, kerek foltot alkotva és amely lassan tovasiklott.

megáll a nemzet a parlament által kimondott önállósági irány mellett. Ez erő lesz, mely maga viv a jobb sorsért, s így előre is tudja látni, hogy a jobb sorsot eléri . . .

Boldog új esztendőt!

Diszkrét akták.

Tomboló hadjáratot indított az ugynevezett rágalom az ugynevezett panamak ellen, megvádolván ezek részességével a kormány diszes polczain ülő férfiakat. A vádalknak persze még hosszú is az árnyéka, mert minél magasabb helyet ér, annál nagyobb az az árnyék. Az egész magyar közélet izgó-mozgó része, mely a kormányhatalommal bizonyos kontaktusban van, onnan vállalkozásaihoz lendületet kap, mind benne van a vád keserű levében.

A vádaskodásokat szóró rőpirat nagy port is vert föl mindenütt. Az országház is keserű kifakadásokkal és megdöbbenő érzésekkel tárgyalt róla. És a porverés nyomában védekezéséppen kisikongott az újságok hasábjairól az újabb vádaskodás, hogy az a rőpirat csak azért iródott, mert aki iratta, nem kapott a kormánytól elég pausálet.

Dehát ez a viszonytelvelés még egyáltalában nem tisztázza a helyzetet. Hogy valaki nem kap pausálet, azért még irhat igazat. Irhat igazat, ha mindjárt szörnységek is vannak azon igazságokban.

Az se tisztázza a helyzetet, amit a kormány tesz a famózus rőpirattal szemben. Hogy tudniillik azon rőpirat czáfolására a képviselőház nyilvánossága elé bocsátja a vonatkozó aktákat. Mert hat azon rőpiratnak politikai tendenciája van, s e tendencia ellen nem lehet a bíróság előtt védekezni. Bizony ez az indokolás gyenge, valamint a védekezés módja is. De azt is mondják indokolásul, hogy ha mindjárt bíróság elé vinnék is az ügyet, azért a közönség előitéleteit, vagy elfogultságát, a vádak iránti hiedelmét nem lehetne teljesen megnyugtatni: akkor is a kormány iránti ellenszenv tovább is hinné a rágalmakat.

Hm, ez még gyöngébb indoklás. Hát ha a bíróság előtti tárgyalástól so várnak olyan tisztázást, ami az ellenszenv vádaskodásait elnémita, akkor hogyan várják azt az akták papírjainak az előterjesztésétől? Az akták bizony keveset beszélnek. Amiből a rágalom s a vád táplálkozhatik, azt aktákban

Órahosszat fektüdtem így, anélkül hogy unatkoztam volna és alig egy szót váltva barátommal, szememet néha behunytam és álmodtam a rózsás fényrel, amely körülvert.

A zöld tó partján letelepedtünk, itt költöttük el ebédünket és ott maradtunk, amíg az alkonyat a visszatérésre emlékeztetett. Mi mindig vártunk, amíg a részutason álló nap az erdőt bearayozta és mintegy lángborította. A fák sudarában a fény lángolt, a tó, amely ezt a lángoló fényt visszatükrözte, vépiros színt öltött. Körülötte az árnyék sötétebb lett, majd feketébb, végre mindent beborított, csak a csendes tó tartotta meg piros fényt, mintha mélységében saját tüze égne. Még egy pillanattig ott tartózkodtunk ezen titokzatos fény előtt, amely oly hatással volt ránk, mintha egy nagy gyémánt ezer sugarát szétlövelné, vagy mintha egy istennőnek rózsás teste, a holdvilágtól elárasztva, a sötétségből kiviláglanék.

De nem maradhattunk tovább, vissza kellett térnünk az indóházhoz. Az erdőn keresztül mentünk, amely mindinkább csendesebb lett és végre mintha álomba merült volna. Kékes pára szállott fel a talajból, beborítva a mohos helyeket és réteket, mindig magasabbra emelkedve, felemelkedett a fák sötét galyaira és végre elárasztva az egész erdőt, — minden elnémult, csak a fák sudarai, mintegy álmadozva, néha szendén ringatoztak, végre általános csend: beköszöntött az éj.

4

Mikor az erdőből kiléptünk, úgy éreztük magunkat, mintha felébredtünk volna. Kűn, a magas térségen, még teljes világosság volt és az ég rózsás és biborziuben tündökölt. Még egyszer visszapiantottunk a mögöttünk elterülő mély sötétségre és azután a messze kiterjedő síkságon legeltettük szemünket. Egy kékes lehelet vonult ráta végig, és itt-ott, a mélyebben fekvő helyeken violaszínt öltött. A leáldozó nap utolsó sugarai megarayoztak egy dombot, úgy hogy az egész egy buzföldhöz hasonlított, tele érett kalászal és a nyárfák között ezüst szinben csillogott a Bievre folyó egy része.

A farkasvolgyet elhagyva, mindig a magas fensíkon továbbhaladva jutottunk az országútra, amely Robinsonba vezet és már távolról hallottuk a vig vasaíri zenét és a nép hangos kacagását.

Egy este a kíváncsiságtól ingerelve, közelebről néztük meg ezt a mulatságot. A régi gesztenyefákon szines lampionok függték és alattuk kedélyes emberek ültek, ettek, ittak, beszélgettek és a melletük elhaladó embereknek szemükbe nevettek, miközben különféle kintorna eljátszotta a legnépszerűbb táncdarabokat és minduntalan eldőrdült egy-egy

Kitünő minőségű és legmagasabb szilárdságú PORTLAND CEMENTET ajánl olcsó áron a

PORTLAND CEMENTGYÁR BRASSÓ

Itt helyben kapható RÖSLER és GÁBOR czégnél.

HA még nem járhatja okvetlen fizesse elő január elsejével az elismert legj. magyar napilapot

„AZ UJSÁG”-ot

Megrendelő cím: „AZ UJSÁG” Budapest
Egyes példányok minden újságelárusító nál kaphatók.

TÖRLEY PEZSGÓ

Eladó takarmány.

25 szekér széna, sarju, luczerna eladó.
Értekezni: Dézsy Baláznál
Batthyány-tér 5/a. szám alatt.

Butor raktár.

Alólirottak a nagyérdemű közönség szives tudomására hozzuk, hogy dúsan berendezett butor raktárunkba nagy választék van minden nemű butorokban. Modern, világos, faragott és egyszerűbb teljes berendezések hálók- és ebédlőkben. És állandóan kaphatók egyes butor darabok is, töltött butorok, sröbel ágyak, garnitúrák, irodaberendezések, ágybetétek (mátráczok), mindenféle szőnyegek, függönyök, draperiák, asztal és ágyterítők, több fajta hajlított székek és mindenféle esztergályos áruk.

Tőlünk vásárolt minden egyes butor darabért egy évi felelősséget vállalunk, mi elég garancia arra, hogy raktárunkban kizárólag csakis elsőrendű butort árúsítunk.

Ez feljogosít arra, hogy kinek butor-szükséglete van raktárunk megtekintését melegen ajánljuk. Teljes tisztelettel:

Balázs Károly és Balásy Mihály.

MEGJELENT

Udvarhelymegyei Kalauz

a III-ik elemi osztály földrajzának anyagához. Saját rajzaival ellátta és írta SZÁSZ FERENCZ állami iskolai igazgató-tanító.

Ára 50 fillér.

Megrendelések közvetlen a kiadó czéghez: BECSEK D. FIA könyvnyomda intézendők, mivel tekintettel olcsó árára, a könyvkereskedőknek adni szokott % -ot nem bírja meg.

Vedjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyult házisor, mely már sok év óta legjobb bedarzsólásnak bizonyult közönségnél, oszónál és meghűléseknél.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K-80, K 140 és K 2.- és úgyszólván minden gyógyszer-tárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél. Budapest.

Dr. Richter gyógyszer-tára az „Arany oroszlanhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

MEGJELENT Udvarhelymegye Földrajza

Vezérkönyv elemi iskolai tanítók számára. Az új miniszteri tantervhez alkalmazkodva, saját rajzaival ellátta és írta SZÁSZ FERENCZ igazgató-tanító. — Ára 3 korona. — 3 kor. 20 fillér előzetes beküldése mellett megrendelhető: BECSEK D. FIA könyvnyomdában.

Eladó házak és telkek.

Vár-utca 16. sz. ház, a mellette levő kert (ház-hely) — továbbá Bethlen-utca 69. sz. ház, a mellette levő üres telek (ház-hely), ez utóbbi telek részben, külön-külön is eladó. Értekezhetni DABOCZJ MIKSAJÓSNÁL.

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozni van szerencsénk, hogy igen jó minőségű préselt szénát tartunk állandóan raktáron. Épp úgy zab, tengeri és mindenféle terményeket jutányos árak mellett árúsítunk, valamint napi árak mellett vásárolunk.

Felhívjuk b. figyelmüket különböző áru és minőségű, igen tisztán kezelt hordó és palack borainkra, amelyek tisztaságáért feltétlen szavatosságot vállalunk.

Répvágó-, szecskavágó-, Kalmár rosta, Triör és egyéb gazdasági gépekben állandó nagy raktárt tartunk, amelyeket árjegyzéki ár szerint árúsítunk, előnyös feltételek mellett.

Ugyszintén a tél folyamán igen jó minőségű kőszénát tartunk raktáron, amely egy métermázsán felül bármely napon jutányos ár mellett kapható.

Kérjük szives pártfogásukat, melyre érdemes lenni legfőbb törekvésünk leendő.

Teljes tisztelettel

Székely gazdák szövetezete.

MENETREND.

Érvényes 1909. december 20-ikától.

8512 v. v.	8514 v. v.	8516 v. v.	Állomások és megállóhelyek	8511 v. v.	8513 v. v.	8515 v. v.
447	1047	734	ind. Segesvár	705	453	958
501	×1100	×747	" Felhőregyháza 209 órh.	×653	×441	×916
×509	×1108	×755	" Bú 211 órh.	×646	×433	×938
525	1120	810	" Héjjasfalva	637	424	929
530	×1134	×824	" Ujszékel 2 órh.	×619	405	×910
550	1144	834	" Alsóboldogfalva 3 órh.	610	305	900
601	1158	845	" Székelykeresztur	602	347	852
×609	×1206	×856	" Betfalva	×553	×338	839
620	1217	907	" Kisgalambfalva 7 órh.	543	328	825
639	1236	926	" Nagysalambfalva	535	320	820
654	1251	941	" Bögöz	512	257	757
707	104	954	" Bikafalva 11 órh.	500	245	745
723	120	1010	érk. Székelyudvarhely	445	230	730

Magyar ember csak magyar ásványvizet igyék!

Magyar ásványviz

Kizárólag természetes magyar ásványvizet hozunk forgalomba.

Borszéki Boldizsár, idült gyomorhaj ellen
Borszéki Fokut, közsvény ellen
Borszéki Kossuth, vérszegénység ellen
Bodoki Matild, alkális ásványviz
Baross, vesebaj ellen

Borhegyi, húgybajtó
Boholti, adító viz
Előpatoki, sárgaság ellen
Felsőrákos Mária, légszűburut ellen
Hargitaligeti, adító ital

Hargász, étvágygerjesztő
Kásonfokut (Saluteria) jód és litheum tartalmu
Rápati, égvényes ásványviz
Székely-Saltars, idült gyomorhajok ellen
Sztójka, csukorbetegség ellen

Kérdezzék meg az orvosát és megtudja, hogy a természetes ásványviz gyógyhatása és kellemes íze össze nem hasonlítható a mesterséges ásványvizekkel.

Magyar ásványvizekkel a külföld majdnem összes vizei pótolhatók.

Kapható mindenütt!